

Citronová holka - Vítězlav vávra

G e
Přihodilo se to jednou v neděli
D G
v Grandu jsme ji smutnou sedět viděli.
G e
Kluci měli kecy já je nevnímal,
D G -D
ona byla sama nikde její král.

S řádkou trablů jsem se tehdy potýkal,
snad jí o nich nikdo nikdy neříkal.
Nebylo mi tehdy vůbec do zpěvu,
však náhle jsem byl zcela blízko objevu

e C e
Že chci jí mít, já chci ji mít
C G C G D
tu smutnou holku s citrónovou šálou.

Pak jsem někam odjel na pár dlouhých dní+,
marné však to bylo táhlo mě to k ní.
Hlodala mě stále stejná obava,
jestli tuhle šanci právě nevzdává.

I když nepatřil mi ani její stín,
nepřiznal bych nikdy, že k ní nepatřím.
Čím dál méně bývalo mi do zpěvu,
vrátil jsem se k místu svého objevu.

Chtěl jsem s ní být, já chtěl s ní být,
s tou smutnou holkou s citrónovou šálou.

Hledal jsem ji ve všech městských uličkách,
hledal jsem ji po bytech i na cestách,
propadla se někam jako v pohádce,
kvůli ní jsem chtěl i horu pokácet.

Až na jednom malém tichém nádraží,
spatřil jsem jak lokálka ji přiváží.
Teď jsem se mohl klidně pustit do zpěvu
vždyť právě jsem byl zcela blízko objevu.

Že teď ji mám, vezu ji k nám
tu smutnou holku s citrónovou šálou.